

POLÍTICA DE BON TRACTE I PROTECCIÓ DE LA INFÀNCIA I L'ADOLESCÈNCIA

FUNDACIÓ

VICKI
BERNADET

Entitat responsable

Fundació Vicki Bernadet

Elaboració i coordinació

Nuria Martí i Pilar Polo

Revisió tècnica

Victòria Fernàndez

Aprovació

Patronat de la Fundació Vicki Bernadet

Data d'aprovació

29 de juny de 2026

Versió	Actualització	Apartats objecte(s) actualització	Observacions
1.0		Versió inicial	Document inicial

ÍNDEX

1. Presentació de la Fundació Vicki Bernadet.....	4
2. Finalitat de la política de bon tracte i protecció de la infància i l'adolescència	5
3. Àmbit d'aplicació	6
4. Marc de referència i principis d'actuació	6
5. Definicions operatives	8
6. Sistema intern de governança de la protecció.....	10
7. Codi de conducta i normes de relació segura.....	11
8. Gestió del personal, persones col·laboradores i proveïdors	13
9. Anàlisi i gestió de riscos institucionals	14
10. Canals interns de comunicació i notificació	16
11. Procediment general davant sospites, revelacions o situacions de risc	17
12. Procediment davant situacions de violència sexual o altres formes de violència en l'àmbit familiar, de confiança o comunitari	18
13. Procediment davant sospites o denúncies relatives a persones vinculades a la fundació	19
14. Procediment davant situacions entre infants o adolescents.....	20
15. Procediment davant situacions detectades en formacions, tallers, assessoraments o consultories externes	21
16. Gestió de situacions urgents	22
17. Comunicació amb famílies, persones responsables legals i entitats externes	23
18. Registre, documentació i custòdia de la informació	23
19. Protecció de dades, confidencialitat i ús responsable de la informació	24
20. Formació, sensibilització i cultura interna de protecció	25
21. Seguiment, avaluació, revisió anual i millora contínua.....	25
22. Annexos operatius.....	26
Disposició final.....	28

1. Presentació de la Fundació Vicki Bernadet

La Fundació Vicki Bernadet és una entitat especialitzada en la prevenció, detecció, atenció, sensibilització, formació i assessorament en matèria d'abús sexual infantil i altres formes de violència sexual contra la infància i l'adolescència. La seva trajectòria institucional neix de la necessitat de donar resposta a una realitat històricament invisibilitzada i insuficientment atesa, tant en l'àmbit públic com privat: les conseqüències personals, familiars, socials i comunitàries de les violències sexuals patides durant la infància i l'adolescència.

La Fundació inicia la seva activitat l'any 1997 amb l'objectiu d'oferir atenció especialitzada a persones adultes que havien patit abusos sexuals durant la infància o l'adolescència, així com a infants, adolescents i famílies afectades per situacions d'abús sexual. L'any 2006 es constitueix com a Fundació, ampliant progressivament el seu àmbit d'actuació i consolidant-se com una entitat de referència en l'atenció integral, la prevenció, la formació i la consultoria especialitzada en aquesta matèria.

La missió de la Fundació és caminar amb la societat cap a un demà on cap nen ni nena pateixi abusos sexuals. Aquesta missió implica una responsabilitat institucional reforçada en la promoció del bon tracte, la generació d'entorns segurs, la detecció precoç de situacions de risc, l'acompanyament adequat de les persones afectades, la prevenció de la revictimització i la coordinació responsable amb els circuits públics de protecció.

Els valors que orienten l'activitat de la Fundació són la innovació constant, l'optimisme, l'esperit de superació, la visió de futur, la responsabilitat professional i social, la fiabilitat, el respecte i l'acollida. Aquests valors han d'informar no només la intervenció directa amb persones afectades, sinó també la manera com la Fundació organitza els seus equips, forma els seus professionals, dissenya les seves activitats, es relaciona amb altres entitats i gestiona qualsevol situació de risc o possible violència contra infants i adolescents.

La Fundació desenvolupa la seva activitat a través de diferents àmbits d'intervenció, entre els quals s'inclouen l'atenció terapèutica, l'assessorament jurídic, la formació especialitzada, la sensibilització social, la consultoria per a entitats i institucions, l'elaboració de protocols i l'acompanyament a professionals, famílies i organitzacions. Aquesta diversitat d'activitats exigeix una política de protecció que no sigui merament declarativa, sinó operativa, transversal i verificable.

Aquesta política de bon tracte i protecció de la infància i l'adolescència parteix de la realitat específica de la Fundació Vicki Bernadet i té com a objectiu establir un sistema intern coherent, traçable i revisable, capaç de prevenir riscos, detectar situacions de possible violència, actuar amb diligència, registrar adequadament les decisions adoptades i garantir la millora contínua del sistema de protecció.

2. Finalitat de la política de bon tracte i protecció de la infància i l'adolescència

Aquesta política té per finalitat establir el sistema intern de protecció de la Fundació Vicki Bernadet davant qualsevol situació de risc, sospita, revelació o coneixement de violència contra infants i adolescents, especialment en l'àmbit de les violències sexuals. El document regula els principis d'actuació, les normes de conducta, els mecanismes de prevenció, els circuits interns i externs de comunicació, les obligacions de registre, la gestió dels riscos institucionals i el sistema de revisió i millora contínua.

La política pretén garantir que totes les persones vinculades a la Fundació disposin d'un marc clar d'actuació davant situacions que puguin afectar la seguretat, la dignitat, la integritat o el benestar d'un infant o adolescent. Aquesta finalitat inclou tant les situacions produïdes en el marc directe de les activitats de la Fundació com aquelles que puguin ser conegudes per la Fundació en el desenvolupament de la seva activitat professional, formativa, terapèutica, jurídica, comunitària o consultora.

La Fundació no substitueix les funcions dels serveis públics competents, de les autoritats administratives, policials, fiscals o judicials, ni assumeix funcions d'investigació que no li corresponen. Tanmateix, sí assumeix el deure d'actuar amb diligència, registrar adequadament les situacions conegudes, orientar les persones afectades, evitar la revictimització, promoure l'activació dels circuits de protecció quan sigui necessari i adoptar mesures internes de prevenció, contenció i seguiment.

Aquesta política també té una finalitat preventiva. No es limita a establir què cal fer quan ja s'ha produït una situació de violència o risc, sinó que ordena el conjunt de mesures que han de reduir la possibilitat que aquestes situacions es produeixin en el context de l'activitat de la Fundació. Per això integra el codi de conducta, la gestió del personal, l'anàlisi de riscos, la formació interna, la regulació dels espais, l'ús d'imatges, la comunicació digital, el registre documental i la revisió periòdica del sistema.

La política té igualment una finalitat d'auditoria i rendició de comptes. La Fundació ha de poder acreditar no només que disposa d'un compromís institucional de protecció, sinó que aquest compromís es tradueix en procediments concrets, responsabilitats identificades, registres verificables, formació documentada, decisions traçables i mesures de millora contínua.

3. Àmbit d'aplicació

Aquesta política és d'aplicació obligatòria a totes les persones que formen part de la Fundació Vicki Bernadet o que actuen en nom seu, sota la seva coordinació o en el marc d'activitats organitzades, impulsades, contractades o supervisades per la Fundació.

Queden incloses dins l'àmbit subjectiu d'aplicació totes les persones contractades per la Fundació, amb independència del seu departament, funció, antiguitat, jornada o modalitat de prestació de serveis. També s'aplica a professionals externs, persones col·laboradores, voluntariat, personal en pràctiques, persones formadores, consultores, supervisors, terapeutes, professionals de suport, proveïdors, entitats col·laboradores i qualsevol persona física o jurídica que intervingui en activitats de la Fundació o tingui accés a infants, adolescents, famílies, persones usuàries, informació sensible o espais vinculats a l'activitat institucional.

La política s'aplica a totes les activitats realitzades a la seu de la Fundació, a la delegació d'Aragó, en espais cedits per tercers, en centres educatius, entitats socials, equipaments culturals, esportius o de lleure, administracions públiques, empreses, entitats col·laboradores, així com en entorns digitals, videoconferències, formacions en línia, canals de comunicació institucional i qualsevol altre espai físic o virtual on la Fundació desenvolupi la seva activitat.

També s'aplica a les situacions que afectin infants i adolescents atesos directament per la Fundació, infants o adolescents presents en activitats formatives o comunitàries, fills o filles de persones usuàries adultes, adolescents participants en tallers, infants o adolescents sobre els quals es rebi informació en el marc d'un assessorament, i qualsevol menor que pugui entrar en contacte directe o indirecte amb la Fundació.

L'aplicació d'aquesta política no queda limitada als casos en què existeixi certesa sobre una situació de violència. També s'aplica davant indicis, sospites raonables, revelacions parcials, informacions indirectes, situacions de risc, incompliments del codi de conducta, comportaments inadequats o qualsevol circumstància que exigeixi una valoració preventiva des de la perspectiva de la protecció de la infància i l'adolescència.

4. Marc de referència i principis d'actuació

La Fundació Vicki Bernadet assumeix la protecció de la infància i l'adolescència com una responsabilitat institucional, professional i ètica. Aquesta responsabilitat es fonamenta en el reconeixement dels infants i adolescents com a subjectes de drets, en el dret a viure lliures de qualsevol forma de violència i en el deure de totes les institucions i professionals de generar entorns segurs, protectors i respectuosos amb la seva dignitat.

L'actuació de la Fundació es basa en el **principi de l'interès superior de l'infant i l'adolescent**. Aquest principi exigeix que qualsevol decisió que pugui afectar una persona menor d'edat es valori prioritàriament des de la perspectiva de la seva protecció, benestar, seguretat, desenvolupament integral i dret a ser escoltada. L'interès superior no pot ser utilitzat com una fórmula genèrica, sinó que ha de concretar-se en decisions prudentes, individualitzades, proporcionades i degudament registrades.

La Fundació assumeix el **principi de tolerància zero davant qualsevol forma de violència contra infants i adolescents**. Aquesta tolerància zero no significa actuar de manera precipitada ni substituir les funcions de les autoritats competents, sinó no banalitzar cap indicatiu, no normalitzar conductes inadequades, no protegir institucionalment persones adultes davant possibles situacions de risc i no deixar sense resposta cap comunicació o sospita que afecti un infant o adolescent.

La Fundació actua conforme al **principi de diligència deguda**. Aquest principi exigeix prevenir, detectar, comunicar, actuar, registrar, fer seguiment i revisar les actuacions adoptades. La diligència deguda implica que la Fundació ha de poder demostrar que, davant una situació de risc o possible violència, va actuar de manera adequada, proporcionada, documentada i coherent amb la protecció de la persona menor d'edat.

La Fundació assumeix el **principi de bon tracte** com a eix transversal de tota la seva activitat. El bon tracte implica una forma de relació basada en el respecte, l'escolta, la cura, la dignitat, la igualtat, la no-discriminació, la seguretat emocional, la protecció dels límits personals i la participació adequada dels infants i adolescents.

La Fundació garanteix el **dret dels infants i adolescents a ser escoltats**. Aquesta escolta ha de ser adequada a l'edat, maduresa, situació emocional, capacitats i context de cada persona. Escoltar no significa interrogar, pressionar o buscar una narració completa dels fets, sinó acollir la informació que l'infant o adolescent pugui expressar, evitar la revictimització i activar els mecanismes de protecció quan correspongui.

La Fundació actua sota el **principi de mínima intervenció necessària i no revictimització**. Davant revelacions o sospites, les persones professionals han d'evitar entrevistes repetides, preguntes suggestives, exploracions innecessàries, judicis de credibilitat improvisats o actuacions que puguin incrementar el malestar de la persona afectada. La funció de la Fundació és protegir, orientar, registrar i derivar adequadament, no substituir les exploracions especialitzades ni les investigacions que corresponen a altres organismes.

La Fundació garanteix la **confidencialitat i reserva de la informació**, però aquesta confidencialitat ha de ser compatible amb el deure de protecció. Cap compromís de confidencialitat pot impedir l'activació dels circuits interns o externs quan hi hagi indicis de risc o violència contra un infant o adolescent. La informació s'haurà de compartir només amb les persones i institucions que necessitin conèixer-la per protegir, i sempre de manera proporcionada, segura i registrada.

La Fundació assumeix el **principi de traçabilitat**. Tota situació rellevant en matèria de protecció ha de deixar constància documental suficient per permetre conèixer què s'ha

detectat, qui ho ha comunicat, quina valoració inicial s'ha fet, quines mesures s'han adoptat, quines comunicacions s'han realitzat i quin seguiment s'ha dut a terme. La traçabilitat és una garantia per als infants i adolescents, per a les persones afectades, per als professionals i per a la pròpia institució.

Finalment, la Fundació actua sota el **principi de responsabilitat compartida**. La protecció de la infància i l'adolescència no és una funció exclusiva d'una persona o d'un departament, sinó una obligació transversal de tota l'organització. Cada persona vinculada a la Fundació ha de conèixer les seves obligacions, respectar el codi de conducta, comunicar qualsevol situació de risc i col·laborar en la creació d'entorns segurs.

5. Definicions operatives

Als efectes d'aquesta política, s'entén per infant o adolescent qualsevol persona menor de divuit anys. La Fundació assumeix que totes les persones menors d'edat són subjectes de drets i que qualsevol actuació que les afecti ha d'estar orientada a garantir-ne la protecció, el benestar i el desenvolupament integral.

S'entén per violència contra la infància i l'adolescència qualsevol acció, omissió o tracte negligent que privi infants o adolescents dels seus drets, benestar o desenvolupament, o que amenaci o interfereixi en la seva integritat física, psíquica, emocional, sexual o social. Aquesta violència pot produir-se en l'àmbit familiar, institucional, educatiu, comunitari, digital, esportiu, de lleure o en qualsevol altre context de relació.

S'entén per violència sexual contra infants i adolescents qualsevol conducta de naturalesa sexual imposada, afavorida, facilitada o exercida sobre una persona menor d'edat, amb independència que hi hagi contacte físic o no, i amb independència de l'existència aparent de consentiment. Aquesta violència inclou conductes amb contacte corporal, exposició a continguts sexuals, verbalitzacions sexualitzades, captació o difusió d'imatges, explotació sexual, xantatge sexual digital, assetjament sexual, exhibicionisme, utilització de menors amb finalitats sexuals i qualsevol altra conducta que vulneri la llibertat, indemnitat o desenvolupament sexual de l'infant o adolescent.

Tanmateix, l'abús sexual infantil és una forma de violència sexual en què una persona adulta o una persona amb una posició de poder, confiança, ascendència, autoritat o superioritat utilitza un infant o adolescent per obtenir gratificació sexual, satisfer una necessitat pròpia, imposar una dinàmica sexualitzada o vulnerar la seva llibertat i indemnitat sexual. L'abús sexual infantil pot produir-se amb o sense violència física, amb o sense intimidació explícita, i sovint es desenvolupa en contextos de manipulació, secret, confiança, dependència o asimetria.

S'entén per situació de risc qualsevol circumstància que, sense constituir necessàriament una situació acreditada de violència, pugui comprometre la seguretat, integritat, benestar o desenvolupament d'un infant o adolescent. Les situacions de risc poden derivar d'indicis

conductuals, manifestacions verbals, informació aportada per tercers, incompliments de normes internes, pràctiques professionals inadequades, espais no segurs o absència de supervisió suficient.

S'entén per sospita raonable el conjunt d'indicis, manifestacions, canvis conductuals, relats parcials, informacions indirectes o elements contextuals que fan pensar que un infant o adolescent pot estar patint o haver patit una situació de violència. La sospita raonable no exigeix prova completa ni certesa, però sí requereix una actuació prudent, documentada i orientada a la protecció.

S'entén per revelació qualsevol manifestació verbal, escrita, gestual, emocional, conductual o simbòlica mitjançant la qual un infant, adolescent o tercera persona comunica, de manera directa o indirecta, una situació de violència, malestar, risc o vulneració. La revelació no requereix una narració completa, ordenada, cronològica ni jurídicament precisa. Pot aparèixer de manera fragmentada, contradictòria, progressiva o en un context no específicament preparat per a aquesta comunicació.

S'entén per revictimització el dany afegit que pot patir una víctima quan ha de repetir innecessàriament el relat, no és creguda, és qüestionada de manera inadequada, se la responsabilitza, se l'exposa indegudament, se la sotmet a esperes injustificades o no rep una resposta protectora i respectuosa. La prevenció de la revictimització és un principi essencial en totes les actuacions de la Fundació.

S'entén per maltractament institucional el dany produït per una actuació inadequada, negligent, tardana, descoordinada, omissiva o revictimitzadora per part d'una institució o dels seus professionals. Pot haver-hi maltractament institucional quan no s'activa un circuit necessari, quan es banalitza una sospita, quan es desprotegeix una víctima, quan es prioritza la reputació institucional per sobre de la protecció o quan no es garanteix una resposta adequada davant una situació coneguda.

S'entén per bon tracte el conjunt de relacions, pràctiques i decisions basades en el respecte, la cura, la dignitat, la seguretat, l'escolta, la participació, la protecció dels límits personals, la no-discriminació i la promoció del benestar. El bon tracte no és només l'absència de violència, sinó una forma activa de relació institucional i professional.

S'entén per persona vinculada a la Fundació qualsevol persona contractada, col·laboradora, voluntària, professional externa, formadora, terapeuta, consultora, proveïdora, persona en pràctiques o entitat que actuï en nom de la Fundació, sota la seva coordinació o en el marc de les seves activitats.

S'entén per canal intern de comunicació el mecanisme establert per la Fundació perquè qualsevol persona vinculada a l'entitat pugui comunicar sospites, revelacions, situacions de risc, incompliments del codi de conducta o dubtes rellevants en matèria de protecció infantil i adolescent.

S'entén per registre de protecció el sistema documental intern destinat a deixar constància de les situacions comunicades, les decisions adoptades, les mesures aplicades, les comunicacions realitzades i el seguiment dut a terme. El registre no té per finalitat investigar

els fets ni substituir les funcions de les autoritats competents, sinó garantir la protecció, la diligència institucional, la traçabilitat i la coordinació adequada.

6. Sistema intern de governança de la protecció

La Fundació Vicki Bernadet disposa d'un sistema intern de governança de la protecció destinat a garantir que aquesta política no sigui un document merament formal, sinó una eina efectiva d'organització, prevenció, actuació i seguiment. Aquest sistema identifica responsabilitats, estableix canals de comunicació, ordena la presa de decisions i garanteix que les actuacions en matèria de protecció quedin degudament documentades.

La Direcció de la Fundació és la responsable última de garantir l'aplicació efectiva d'aquesta política. Aquesta responsabilitat inclou assegurar que la política sigui coneguda, que existeixin recursos suficients per aplicar-la, que les persones responsables disposin de suport institucional, que es revisin els riscos de manera periòdica i que s'adoptin mesures correctores quan es detectin mancances.

La Fundació designarà una persona responsable de protecció, que actuarà com a referent intern en matèria de bon tracte i protecció de la infància i l'adolescència. Aquesta persona serà l'encarregada de rebre comunicacions internes, activar el circuit corresponent, garantir el registre inicial de les actuacions, coordinar-se amb l'Equip d'Assessorament i Suport, fer seguiment dels casos i vetllar perquè les decisions adoptades siguin coherents amb aquesta política.

La designació de la persona responsable de protecció es farà per escrit i inclourà, com a mínim, les seves funcions, dades de contacte intern, règim de suplència, criteris d'incompatibilitat i procediment d'activació en cas de conflicte d'interès. La Fundació designarà també una persona suplent o via alternativa de comunicació per als casos en què la persona responsable no estigui disponible, estigui afectada per la comunicació o existeixi qualsevol circumstància que pugui comprometre la imparcialitat o la rapidesa de la resposta.

La persona responsable de protecció disposarà de capacitat suficient per activar mesures preventives immediates, elevar la situació a la Direcció, convocar l'Equip d'Assessorament i Suport i promoure, quan correspongui, la comunicació als serveis o autoritats competents, sense perjudici de les competències de la Direcció i dels òrgans públics corresponents.

La persona responsable de protecció no actua de manera aïllada ni substitueix les funcions de la Direcció, dels caps de departament ni dels serveis públics competents. La seva funció és garantir que la Fundació disposa d'un punt intern clar de referència, que les comunicacions no queden disperses, que les actuacions es documenten i que les situacions de risc són valorades de manera ordenada.

L'Equip d'Assessorament i Suport és l'òrgan tècnic intern encarregat d'analitzar situacions de risc, donar suport als equips, proposar mesures de protecció, valorar circuits d'actuació,

revisar incidències i formular recomanacions de millora. Aquest equip estarà integrat, com a mínim, per la persona responsable de protecció, representació de la Direcció, responsables dels àmbits d'atenció o intervenció afectats i una persona vinculada a recursos humans quan la situació pugui afectar personal contractat, col·laborador o proveïdor.

L'Equip d'Assessorament i Suport podrà reunir-se de manera ordinària per revisar el funcionament general de la política i de manera extraordinària davant situacions de risc, revelació, sospita o incidència rellevant. Les reunions que tinguin per objecte valorar una situació concreta hauran de quedar documentades mitjançant una acta o registre intern que reculli la data, persones participants, informació valorada, mesures acordades, responsabilitats assignades i seguiment previst.

Els caps de departament són responsables de garantir que les persones del seu equip coneixen i apliquen aquesta política. També han d'assegurar que qualsevol situació de risc o incompliment del codi de conducta sigui comunicada a la persona responsable de protecció i que les mesures acordades s'executin en l'àmbit de la seva competència.

Recursos Humans és responsable d'incorporar les obligacions de protecció en els processos de selecció, contractació, acollida, formació, seguiment i eventual resposta davant incompliments. Aquesta funció inclou verificar la documentació necessària, custodiar les acceptacions signades, garantir la formació inicial i conservar evidències del compliment de les mesures vinculades al personal.

Totes les persones vinculades a la Fundació tenen el deure de conèixer aquesta política, respectar el codi de conducta, actuar amb prudència i diligència, comunicar qualsevol sospita o situació de risc i col·laborar amb les mesures de protecció que s'adoptin. La protecció de la infància i l'adolescència és una responsabilitat compartida i no pot dependre exclusivament de la iniciativa individual d'una persona concreta.

7. Codi de conducta i normes de relació segura

El codi de conducta de la Fundació Vicki Bernadet estableix les normes bàsiques que han de regir la relació de totes les persones vinculades a l'entitat amb infants, adolescents, famílies, persones usuàries, professionals i entitats col·laboradores. Aquest codi té una funció preventiva, protectora i orientadora, i ha de ser conegut, acceptat i respectat per totes les persones incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta política.

Totes les persones vinculades a la Fundació han d'actuar amb respecte, professionalitat, prudència i coherència amb els valors institucionals. Han de promoure relacions basades en el bon tracte, la dignitat, l'escolta, la igualtat, la no-discriminació i la protecció dels límits personals. També han de garantir la confidencialitat de la informació a la qual tinguin accés, sense que aquesta confidencialitat pugui impedir l'activació dels circuits de protecció quan sigui necessari.

Les relacions amb infants i adolescents han d'estar sempre justificades per la finalitat professional, formativa, terapèutica, educativa, comunitària o institucional de l'activitat. Cap persona vinculada a la Fundació pot establir amb un infant o adolescent una relació paral·lela, secreta, ambigua, personalitzada o aliena al marc institucional que ha justificat el contacte.

Les intervencions individuals amb infants o adolescents només es realitzaran quan estiguin professionalment justificades i siguin coherents amb el servei o activitat corresponent. Aquestes intervencions hauran de tenir lloc en espais adequats, identificables i compatibles amb la confidencialitat professional i la seguretat. Quan la naturalesa de la intervenció exigeixi privacitat, aquesta haurà d'estar justificada pel context professional i integrada en el funcionament ordinari del servei, evitant situacions d'aïllament innecessari, improvisat o no registrable.

El contacte físic amb infants o adolescents haurà de ser sempre adequat a l'edat, al context, a la necessitat de la intervenció i al principi de respecte a la voluntat i comoditat de l'infant o adolescent. No s'admet cap contacte físic ambigu, invasiu, innecessari, secret, sexualitzat o que pugui generar confusió de rols. Qualsevol actuació que requereixi proximitat física per motius d'acompanyament, contenció o suport haurà de ser proporcionada, respectuosa i justificable.

Les comunicacions amb infants i adolescents es faran sempre a través de canals institucionals, amb coneixement de l'entitat, família o persona responsable quan correspongui. No es permet l'ús de perfils personals, missatgeria privada, xarxes socials personals o canals no autoritzats per mantenir contacte individualitzat amb menors. Qualsevol excepció derivada d'una situació urgent, terapèutica o professionalment justificada haurà de quedar documentada i sotmesa a criteris de proporcionalitat, necessitat i supervisió.

No es podran captar, utilitzar, emmagatzemar ni difondre imatges d'infants o adolescents sense autorització expressa, finalitat institucional legítima i compliment de les normes de protecció de dades. Queda prohibit l'ús de dispositius personals per captar o conservar imatges de menors en activitats de la Fundació, excepte autorització expressa, justificada i documentada. Les imatges autoritzades s'hauran d'utilitzar exclusivament per a la finalitat consentida i conservar-se en espais segurs.

No s'acceptarà cap forma de violència, humiliació, menyspreu, amenaça, intimidació, discriminació, tracte degradant, discurs sexista, racista, homòfob, capacitista o contrari a la dignitat de les persones. Tampoc s'acceptarà cap comportament sexualitzat, comentari ambigu, broma de contingut sexual, exposició a continguts inadequats, contacte físic impropï, comunicació secreta o conducta que pugui ser percebuda com una vulneració dels límits personals d'un infant o adolescent.

Les persones vinculades a la Fundació no podran quedar amb infants o adolescents fora del marc de l'activitat institucional, no podran oferir regals personals que generin dependència o tracte privilegiat, no podran demanar secrets, no podran compartir informació íntima

pròpia de manera inadequada i no podran aprofitar la seva posició professional per establir vincles de dependència emocional, influència indeguda o confiança abusiva.

Qualsevol persona que observi o conegui un incompliment del codi de conducta haurà de comunicar-ho a la persona responsable de protecció o al seu cap de departament. L'incompliment del codi de conducta podrà donar lloc a mesures internes proporcionades a la gravetat dels fets, sense perjudici de les comunicacions externes que corresponguin. Aquestes mesures podran incloure advertiment formal, formació obligatòria, supervisió reforçada, limitació temporal de funcions, separació d'activitats amb infants o adolescents, comunicació a l'entitat contractant, finalització de la col·laboració o adopció de mesures laborals o contractuals corresponents.

8. Gestió del personal, persones col·laboradores i proveïdors

La gestió del personal i de les persones col·laboradores és una peça essencial del sistema de protecció de la Fundació. La prevenció de riscos no depèn només de la resposta davant incidents, sinó també de la incorporació de criteris de protecció en la selecció, contractació, acollida, formació, supervisió i seguiment de totes les persones que participen en l'activitat institucional.

En els processos de selecció i incorporació, la Fundació verificarà la identitat de les persones candidates, revisarà la seva experiència i adequació al lloc, sol·licitarà referències quan sigui pertinent i exigirà la documentació legalment necessària per al desenvolupament de funcions amb contacte habitual amb infants o adolescents. En particular, quan correspongui per raó de la funció, s'exigirà el certificat negatiu del Registre Central de Delinqüents Sexuals i de Tracta d'Éssers Humans, o document equivalent aplicable.

Cap persona podrà iniciar una activitat amb contacte directe o indirecte amb infants o adolescents sense haver aportat la documentació requerida, haver signat l'acceptació de la política de protecció i haver rebut la informació bàsica sobre el codi de conducta i el circuit intern de comunicació. Aquesta exigència s'aplicarà tant al personal contractat com a persones externes, col·laboradores, formadores, voluntàries, professionals en pràctiques o proveïdores quan la seva activitat pugui tenir incidència en la protecció de la infància i l'adolescència.

La Fundació incorporarà aquesta política i el codi de conducta al procés d'acollida de les noves incorporacions. L'acollida haurà d'incloure una explicació clara dels principis de protecció, les normes de relació segura, els canals interns de comunicació, el sistema de registre i les obligacions de confidencialitat. Aquesta acollida quedarà documentada mitjançant registre de recepció, signatura o altra evidència verificable.

La Fundació mantindrà un registre intern de les persones que han signat l'acceptació de la política, han rebut la formació inicial, han aportat la documentació exigida i han estat informades de les seves obligacions. Aquest registre haurà de poder ser revisat en processos interns de seguiment o auditoria.

Quan una persona externa o entitat proveïdora participi en activitats organitzades o coordinades per la Fundació, s'haurà de garantir contractualment o documentalment que coneix i accepta les normes bàsiques de protecció aplicables. En funció del tipus d'activitat, es podrà exigir declaració responsable, adhesió al codi de conducta, acreditació de certificats o compromís escrit de compliment dels estàndards de protecció de la Fundació.

Les persones o entitats proveïdores que, per raó del servei contractat, puguin tenir contacte directe o indirecte amb infants o adolescents, accés a informació sensible o presència en espais vinculats a activitats de la Fundació, hauran d'acceptar per escrit les obligacions de protecció aplicables. Aquesta acceptació inclourà, com a mínim, el compliment del codi de conducta, el deure de confidencialitat, la comunicació immediata d'incidències, la prohibició de subcontractar serveis amb incidència en la protecció sense autorització, l'aportació de certificacions quan correspongui i la possibilitat que la Fundació adopti mesures correctores o resolgui la relació contractual davant incompliments greus.

La Fundació revisarà periòdicament el compliment de les obligacions documentals i formatives del personal. També valorarà la necessitat de renovar certificats, actualitzar acceptacions, reforçar formacions o revisar funcions quan es produeixin canvis en les activitats, en el lloc de treball o en el nivell de contacte amb infants i adolescents.

Davant qualsevol incompliment de les obligacions de protecció, la Fundació actuarà de manera proporcionada, documentada i coherent amb la gravetat de la situació. Quan l'incompliment pugui afectar la seguretat d'un infant o adolescent, es prioritzarà l'adopció de mesures preventives immediates, sense perjudici de la valoració posterior que correspongui.

9. Anàlisi i gestió de riscos institucionals

La Fundació Vicki Bernadet realitzarà una anàlisi periòdica dels riscos vinculats a les seves activitats, espais, serveis, canals de comunicació i formes de relació professional. Aquesta anàlisi tindrà com a objectiu identificar situacions que puguin generar vulnerabilitat, exposició, manca de supervisió, confusió de rols, ús inadequat de la informació o qualsevol altra circumstància que pugui comprometre la protecció d'infants i adolescents.

L'anàlisi de riscos haurà de tenir en compte la singularitat de la Fundació. La seva activitat inclou atenció terapèutica, assessorament jurídic, formació, sensibilització, consultoria, intervenció amb professionals, relació amb famílies, activitats externes, entorns digitals i eventual contacte amb infants o adolescents en situacions d'especial vulnerabilitat. Per aquest motiu, els riscos no poden valorar-se només des de la perspectiva d'una activitat

educativa o de lleure ordinària, sinó des d'una perspectiva institucional especialitzada en violències sexuals.

En l'àmbit de l'atenció terapèutica i l'assessorament, s'hauran d'analitzar els riscos associats a les intervencions individuals, la gestió de la confidencialitat, la recepció de revelacions, la custòdia d'informació sensible, la presència d'acompanyants i la delimitació clara entre l'acompanyament professional i les funcions que corresponen a altres serveis o autoritats.

En l'àmbit de la formació i la sensibilització, s'hauran d'analitzar els riscos derivats de la revelació espontània de situacions de violència, la participació d'infants o adolescents en tallers, la gestió emocional dels continguts, la comunicació amb l'entitat contractant, la recollida d'informació durant les sessions i la necessitat de disposar d'un circuit clar quan aparegui una situació actual de risc.

En l'àmbit de la consultoria i elaboració de protocols, s'hauran de valorar els riscos associats al coneixement indirecte de casos, la delimitació del rol de la Fundació, la possible confusió entre assessorament tècnic i intervenció directa, i la necessitat de deixar constància de les recomanacions formulades a les entitats assessorades.

En l'àmbit dels espais físics, s'hauran de revisar sales d'atenció, sales d'espera, zones comunes, lavabos, despatxos, accessos, espais sense visibilitat i qualsevol lloc on pugui produir-se una situació de manca de supervisió o d'aïllament injustificat. Aquesta revisió haurà de valorar tant la seguretat com la necessitat de preservar la confidencialitat professional.

En l'àmbit digital, s'hauran d'analitzar els canals de comunicació utilitzats, les videoconferències, l'emmagatzematge d'informació, l'ús d'imatges, les xarxes socials, els dispositius personals i institucionals, i qualsevol eina tecnològica que pugui implicar accés a dades sensibles o contacte amb infants i adolescents.

La Fundació disposarà d'una matriu de riscos que identifiqui, per cada àmbit d'activitat, el risc detectat, la situació concreta en què pot aparèixer, la mesura preventiva prevista, la persona o departament responsable i l'evidència documental que permet acreditar-ne el compliment. Aquesta matriu haurà de ser revisada com a mínim anualment i sempre que es produeixin canvis rellevants en l'activitat de la Fundació.

La gestió de riscos no es limitarà a la identificació inicial, sinó que haurà d'incorporar mesures de prevenció, seguiment i correcció. Quan es detecti un risc nou o una insuficiència en les mesures existents, l'Equip d'Assessorament i Suport haurà de proposar les modificacions necessàries i assignar responsables i terminis d'execució.

En relació amb la presència d'infants acompanyants de persones adultes usuàries, la Fundació estableix que no pot assumir la custòdia, supervisió ni vigilància de cap menor durant visites, entrevistes, sessions terapèutiques, assessoraments o gestions administratives d'una persona adulta. Els infants i adolescents que acudeixin a la Fundació acompanyant una persona adulta hauran d'estar sempre sota la responsabilitat de l'adult que els acompanya. No podran quedar sols a la sala d'espera ni accedir a entrevistes o sessions no adreçades a ells, excepte en situacions puntuals i justificades. Aquesta norma

haurà de comunicar-se prèviament quan sigui possible i recordar-se en l'acollida, deixant constància de qualsevol incidència rellevant.

10. Canals interns de comunicació i notificació

La Fundació disposarà d'un canal intern segur perquè qualsevol persona vinculada a l'entitat pugui comunicar sospites, revelacions, situacions de risc, incompliments del codi de conducta o dubtes rellevants en matèria de protecció infantil i adolescent. Aquest canal haurà de ser conegut per tot el personal i estar integrat en la formació inicial i contínua.

La comunicació interna d'una sospita, revelació, situació de risc o incompliment del codi de conducta s'haurà de fer de manera immediata quan hi hagi risc actual o urgent i, en la resta de casos, com a màxim dins les 24 hores següents al coneixement dels fets o indicis. La manca d'informació completa no justificarà retardar la comunicació quan existeixin indicis raonables que puguin afectar la protecció d'un infant o adolescent.

La persona que rep la comunicació haurà d'acusar-ne recepció i garantir que queda registrada.

El canal intern de comunicació haurà de garantir accessibilitat, confidencialitat, resposta en un termini raonable, registre de la comunicació, protecció davant represàlies i derivació al circuit corresponent. La comunicació d'una situació de risc no exigeix certesa ni prova completa. És suficient que la persona comunicant disposi d'indis, hagi rebut una revelació, hagi observat una conducta inadequada o tingui una preocupació raonable vinculada a la protecció d'un infant o adolescent.

Les comunicacions podran adreçar-se a la persona responsable de protecció, al cap de departament corresponent o a la Direcció, segons la naturalesa de la situació. Quan la comunicació afecti una d'aquestes persones, s'haurà de garantir una via alternativa que eviti conflictes d'interès i permeti una valoració imparcial.

Totes les persones vinculades a la Fundació tenen el deure de comunicar internament qualsevol situació que pugui requerir una valoració des de la perspectiva de protecció. La comunicació interna no exigeix, quan correspongui, de l'activació de circuits externs o de la comunicació a les autoritats competents, però permet garantir que la Fundació actua de manera coordinada, documentada i coherent.

La Fundació haurà de garantir que cap persona pateixi represàlies per haver comunicat de bona fe una situació de risc, sospita o incompliment. Les comunicacions malintencionades, falses de manera conscient o realitzades amb voluntat de perjudicar podran donar lloc a la valoració interna corresponent, però aquesta possibilitat no podrà utilitzar-se per desincentivar la comunicació de situacions preocupants.

11. Procediment general davant sospites, revelacions o situacions de risc

La Fundació estableix com a llindar d'activació del protocol l'existència d'indis, sospita raonable, revelació parcial, informació indirecta o qualsevol element objectiu que permeti considerar que un infant o adolescent pot trobar-se en situació de risc o haver patit violència. No serà necessari disposar de prova completa, certesa dels fets ni identificació exhaustiva de totes les persones implicades per activar el circuit de protecció.

La comunicació interna no substitueix la comunicació externa als serveis o autoritats competents quan aquesta sigui necessària per protegir l'infant o adolescent. La Fundació no realitzarà investigacions paral·leles ni actuacions que puguin interferir en les funcions dels serveis socials, organismes de protecció de la infància, cossos policials o Fiscalia.

Quan una persona professional rebi una revelació directa d'un infant o adolescent, haurà d'escotar sense interrompre, sense pressionar i sense formular preguntes suggestives. Haurà d'evitar expressions de sorpresa, incredulitat, alarma o judici, i haurà de transmetre que ha fet bé d'explicar-ho. No haurà de prometre confidencialitat absoluta, sinó explicar, amb un llenguatge adequat a l'edat i situació, que caldrà compartir la informació amb les persones responsables per poder ajudar i protegir.

La persona professional no haurà de demanar detalls innecessaris, no haurà de demanar que repeteixi el relat davant altres persones, no haurà de confrontar la persona presumptament responsable i no haurà d'intentar verificar els fets per mitjans propis. La seva funció serà acollir la informació, protegir emocionalment, registrar allò essencial i comunicar-ho pel circuit intern.

Quan la informació provingui d'una persona adulta, familiar, professional, entitat externa o tercera persona, s'haurà de recollir de manera objectiva què s'ha comunicat, qui ho comunica, quin és el vincle amb l'infant o adolescent, si existeix una situació actual de risc i si ja s'ha activat algun servei o autoritat competent. També en aquests casos s'haurà d'evitar assumir una funció investigadora que no correspon a la Fundació.

La comunicació interna s'haurà de fer tan aviat com sigui possible a la persona responsable de protecció o al cap de departament corresponent. Quan la situació presenti indis d'urgència, risc actual, possible continuïtat de la violència, presència de la persona presumptament responsable o necessitat de protecció immediata, la comunicació s'haurà de fer de manera immediata i sense esperar a disposar de més informació.

Un cop rebuda la comunicació, la persona responsable de protecció realitzarà una valoració inicial del risc, recollirà la informació disponible, identificarà el circuit aplicable i, si escau, convocarà l'Equip d'Assessorament i Suport. Aquesta valoració inicial haurà de quedar registrada i haurà d'incloure les mesures adoptades, les persones informades i les decisions de derivació o comunicació externa.

La Fundació prioritzarà sempre la seguretat de l'infant o adolescent. Quan existeixi un risc immediat, s'adoptaran mesures protectores sense esperar a la reunió formal de l'Equip d'Assessorament i Suport, sense perjudici que posteriorment es documentin i revisin les decisions adoptades.

12. Procediment davant situacions de violència sexual o altres formes de violència en l'àmbit familiar, de confiança o comunitari

Quan la Fundació conegui, detecti o rebi una revelació relativa a una possible situació de violència sexual o altra forma de violència en l'àmbit familiar, de confiança o comunitari, haurà d'actuar amb especial cura, atès que moltes situacions de violència sexual infantil es produeixen en contextos de proximitat, dependència, afecte, autoritat o confiança.

S'activarà la comunicació externa, sense perjudici de la comunicació interna, quan concorri alguna de les circumstàncies següents: risc actual o imminent per a l'infant o adolescent; indicis de violència sexual o altres formes greus de violència; convivència o contacte habitual amb la persona presumptament responsable; absència d'un adult protector; lesions, amenaces, intimidació o coacció; difusió o risc de difusió d'imatges sexualitzades; possible rellevància penal dels fets; manca d'actuació adequada per part d'una entitat externa responsable; o qualsevol situació en què la protecció de l'infant o adolescent requereixi intervenció pública.

La comunicació es dirigirà al servei o autoritat competent segons la naturalesa i urgència del cas: serveis socials o organisme de protecció de la infància quan calgui valoració protectora; cossos policials, Fiscalia, Fiscalia de Menors quan els fets puguin tenir rellevància penal o requereixin actuació urgent; serveis sanitaris quan hi hagi lesions, afectació física o necessitat d'atenció mèdica; i serveis d'emergència quan existeixi risc immediat.

La persona professional que rebi la informació haurà d'evitar qualsevol actuació que pugui posar en risc l'infant o adolescent. En particular, no s'haurà d'informar automàticament la família quan hi hagi sospita que algun membre de la família o de l'entorn de convivència pugui estar implicat en els fets, pugui interferir en la protecció o pugui incrementar el risc. La comunicació amb la família haurà de valorar-se cas per cas, d'acord amb l'interès superior de l'infant o adolescent i amb els circuits de protecció aplicables.

La Fundació haurà de valorar si la situació requereix comunicació a serveis socials, DGAIA o organisme competent en protecció de la infància, Mossos d'Esquadra, Fiscalia, Fiscalia de Menors, jutjat de guàrdia o altres serveis especialitzats. Aquesta valoració haurà de tenir en compte la gravetat dels fets comunicats, l'edat de l'infant o adolescent, la possible continuïtat del risc, la convivència amb la persona presumptament responsable, l'existència de lesions

o amenaces, la situació emocional de la persona afectada i la presència o absència d'adults protectors.

La Fundació evitarà duplicar entrevistes o promoure relats repetits. Quan calgui recollir informació, es limitarà a les dades necessàries per valorar la protecció i activar el circuit corresponent. Sempre que sigui possible, es recolliran les paraules literals rellevants sense reinterpretar-les ni convertir-les en conclusions jurídiques o psicològiques no contrastades.

Quan la situació sigui coneguda en el marc d'una atenció terapèutica, assessorament jurídic o acompanyament especialitzat, la persona professional haurà de compatibilitzar el respecte al vincle d'ajuda amb el deure de protecció. La confidencialitat professional no podrà impedir la comunicació necessària quan existeixi risc per a un infant o adolescent. En aquests casos, la Fundació procurarà explicar a la persona afectada, amb cura i transparència, els límits de la confidencialitat i les raons de l'activació del circuit.

La Fundació podrà oferir orientació, suport i acompanyament dins l'àmbit de les seves funcions, però no assumirà funcions pròpies dels serveis públics de protecció, investigació policial, valoració forense o decisió judicial. La seva actuació haurà de facilitar que la situació arribi al circuit competent en les millors condicions possibles i amb el menor dany afegit per a la persona afectada.

13. Procediment davant sospites o denúncies relatives a persones vinculades a la fundació

Quan la sospita, revelació, queixa o denúncia afecti una persona contractada, col·laboradora, voluntària, formadora, terapeuta, consultora, proveïdora o qualsevol altra persona vinculada a la Fundació, s'activarà un circuit reforçat de protecció institucional. Aquest circuit té per finalitat protegir l'infant o adolescent, preservar la integritat del procediment, evitar interferències, garantir la traçabilitat i adoptar mesures preventives proporcionades.

Les mesures preventives internes s'adoptaran per decisió documentada de la Direcció, a proposta de la persona responsable de protecció o de l'Equip d'Assessorament i Suport, excepte en situacions urgents en què es podran adoptar de manera immediata i regularitzar documentalment tan aviat com sigui possible. La decisió haurà d'indicar la mesura adoptada, la seva finalitat protectora, la durada inicial, la persona responsable del seguiment i la data de revisió.

Aquestes mesures tindran caràcter cautelar i preventiu, no sancionador, i no implicaran una declaració anticipada de culpabilitat. Podran ser revisades, modificades o aixecades en funció de l'evolució del risc, de la informació disponible i de les indicacions de les autoritats competents, preservant sempre la protecció de l'infant o adolescent i els drets de totes les persones afectades.

La persona responsable de protecció haurà d'informar la Direcció i valorar la convocatòria urgent de l'Equip d'Assessorament i Suport. Quan la situació afecti personal contractat o pugui tenir conseqüències laborals, recursos humans haurà de participar en la valoració de les mesures internes, sempre preservant la confidencialitat i evitant l'accés indegut a informació sensible.

La persona afectada per la sospita o denúncia no haurà de ser informada de manera precipitada si aquesta comunicació pot comprometre la protecció de l'infant o adolescent, interferir en l'activació dels circuits externs o generar risc de destrucció d'informació, pressió o represàlies. La decisió sobre quan i com informar-la haurà de valorar-se cas per cas, tenint en compte els drets de totes les parts i la prioritat protectora.

La Fundació haurà de documentar totes les decisions adoptades, incloent-hi la informació rebuda, la valoració inicial, les mesures preventives, les persones informades, les comunicacions externes i el seguiment. Aquesta documentació haurà de conservar-se amb especial reserva.

Quan la persona vinculada a la Fundació desenvolupi la seva activitat en una entitat externa, centre educatiu, espai comunitari o activitat contractada per tercers, la Fundació haurà de coordinar-se amb l'entitat corresponent per garantir la protecció, delimitar responsabilitats i evitar actuacions contradictòries. Aquesta coordinació haurà de quedar registrada.

14. Procediment davant situacions entre infants o adolescents

Quan la Fundació conegui una situació de violència, assetjament, conducta sexual abusiva, conducta sexual inadequada o vulneració de límits entre infants o adolescents, haurà d'actuar amb una mirada protectora que tingui en compte totes les persones menors implicades. Aquestes situacions requereixen una valoració acurada, ja que poden incloure des de conductes exploratòries no abusives fins a situacions greus de violència, coerció, intimidació, humiliació o explotació.

La valoració haurà de tenir en compte l'edat de les persones implicades, la diferència d'edat o maduresa, l'existència de desigualtat de poder, dependència o vulnerabilitat, la presència de pressió, manipulació, intimidació o secret imposat, la reiteració de la conducta, l'ús de mitjans digitals, la difusió d'imatges, l'impacte emocional en la persona afectada i la possible existència d'altres situacions de risc en l'entorn familiar o comunitari.

Quan la situació afecti menors de catorze anys, la Fundació haurà de valorar l'activació dels circuits de protecció de la infància i l'adolescència, especialment quan la conducta sigui greu, reiterada, coercitiva o reveli una possible situació de desprotecció. Quan la situació afecti adolescents majors de catorze anys i pugui tenir rellevància penal, s'haurà de valorar la

comunicació o derivació als circuits competents, incloent-hi Fiscalia de Menors quan correspongui.

La Fundació evitarà etiquetar de manera precipitada les persones menors implicades. L'actuació haurà de distingir entre la protecció de la persona afectada, la contenció de la situació, l'acompanyament de la persona que ha realitzat la conducta i la comunicació als serveis competents. En cap cas la necessitat d'atendre la persona que ha realitzat una conducta inadequada podrà desplaçar la protecció de la persona afectada.

Quan la situació es produeixi en una activitat de la Fundació o en un espai sota la seva responsabilitat, s'adoptaran mesures immediates per separar les persones implicades si cal, garantir supervisió, informar els responsables interns i valorar la comunicació a famílies o serveis competents. Quan la situació sigui coneguda en el marc d'una formació, assessorament o consultoria externa, s'actuarà d'acord amb el circuit específic previst per a aquests contextos.

Tota actuació haurà de quedar registrada, evitant judicis de valor innecessaris i recollint de manera objectiva la informació disponible, les mesures adoptades i les comunicacions realitzades.

15. Procediment davant situacions detectades en formacions, tallers, assessoraments o consultories externes

La Fundació Vicki Bernadet desenvolupa una part essencial de la seva activitat en contextos de formació, sensibilització, assessorament i consultoria externa. En aquests espais poden aparèixer revelacions, preguntes, informacions o sospites relatives a situacions de violència contra infants i adolescents. Per aquest motiu, és necessari disposar d'un procediment específic que delimiti el rol de la Fundació i garanteixi una resposta adequada.

Quan la informació coneguda en una formació, taller, assessorament o consultoria externa permeti identificar un infant o adolescent concret en situació actual de risc, o permeti deduir raonablement que l'entitat responsable no està activant els mecanismes de protecció necessaris, la Fundació valorarà l'activació directa dels circuits externs de protecció, sense limitar-se a recomanar l'actuació a l'entitat participant.

En aquests casos, es deixarà constància de la informació rebuda, de les orientacions donades, de la resposta de l'entitat externa i de la decisió adoptada per la Fundació, inclosa, si escau, la comunicació als serveis o autoritats competents.

La persona professional de la Fundació haurà de comunicar internament la situació a la persona responsable de protecció, especialment quan la informació sigui rellevant, actual, greu o indiqui que l'entitat externa no està actuant adequadament. Aquesta comunicació

interna permetrà valorar si cal fer seguiment, deixar constància, recomanar actuacions per escrit o activar altres mecanismes.

La Fundació haurà d'evitar assumir funcions que corresponen a l'entitat responsable, als serveis socials, a DGPPIA, als cossos policials, a Fiscalia o a l'autoritat judicial. Tanmateix, haurà d'actuar amb diligència quan, per la informació rebuda, resulti evident que hi ha un infant o adolescent en situació de risc i que no s'estan adoptant mesures de protecció.

En aquests contextos, el registre és especialment important. La Fundació haurà de documentar de manera objectiva la informació rebuda, el context en què apareix, les orientacions donades, la persona o entitat responsable informada, les recomanacions formulades i qualsevol seguiment acordat. Quan es tracti d'una consultoria formal, podrà deixar-se constància de les recomanacions en l'informe, acta o comunicació corresponent.

16. Gestió de situacions urgents

Es considerarà situació urgent aquella en què existeixi risc actual o imminent per a la integritat física, psíquica, sexual o emocional d'un infant o adolescent, o quan hi hagi indicis que la violència pot continuar, repetir-se o agreujar-se si no s'actua de manera immediata.

També podrà considerar-se urgent una situació en què l'infant o adolescent hagi de tornar de manera immediata amb la persona presumptament responsable, quan hi hagi lesions, amenaces, intimidació, risc de fugida, risc de destrucció d'informació, difusió imminent d'imatges sexualitzades, absència d'adult protector o qualsevol altra circumstància que exigeixi una resposta immediata.

Davant una situació urgent, la persona professional haurà de comunicar-ho immediatament a la persona responsable de protecció, al cap de departament o a la Direcció. Si no fos possible contactar amb aquestes persones i el risc exigís una actuació immediata, la persona professional haurà d'activar directament els serveis d'emergència o els cossos competents, deixant constància posterior de l'actuació realitzada.

En situacions d'urgència, la Fundació prioritzarà la seguretat de l'infant o adolescent per sobre de qualsevol altra consideració organitzativa. Les decisions adoptades hauran de ser proporcionades, però no podran quedar paralitzades per la manca d'informació completa quan existeixin indicis suficients de risc.

Totes les actuacions urgents hauran de ser documentades tan aviat com sigui possible, indicant la informació disponible, el motiu de la urgència, les persones contactades, les mesures adoptades i el seguiment pendent.

17. Comunicació amb famílies, persones responsables legals i entitats externes

La comunicació amb famílies, persones responsables legals i entitats externes haurà de realitzar-se amb prudència, proporcionalitat i orientació protectora. No existeix una regla única aplicable a totes les situacions, ja que la conveniència, el moment i el contingut de la comunicació dependran del tipus de risc, de la possible implicació de l'entorn familiar, de l'edat de l'infant o adolescent, de la seva situació emocional i de l'existència o no d'un adult protector.

Quan no hi hagi indicis que la família o persones responsables legals estiguin implicades en els fets o puguin incrementar el risc, la comunicació haurà de procurar-se de manera clara, respectuosa i orientada a la protecció. Aquesta comunicació haurà de limitar-se a la informació necessària i evitar detalls que puguin interferir en una eventual investigació o exposar innecessàriament l'infant o adolescent.

Quan hi hagi sospita que algun membre de la família, entorn de convivència o persona responsable legal pugui estar implicada en la situació de violència o pugui comprometre la protecció, la Fundació no informará automàticament aquesta persona i valorarà l'activació dels serveis competents abans de qualsevol comunicació familiar. Aquesta decisió haurà de quedar justificada i registrada.

Quan la situació es produeixi en el marc d'una activitat organitzada per una entitat externa, la Fundació haurà de coordinar-se amb aquesta entitat per delimitar qui comunica, què es comunica, a qui i en quin moment. La coordinació haurà de preservar la protecció de l'infant o adolescent i evitar missatges contradictoris, exposició indeguda o manca de traçabilitat.

La comunicació amb serveis socials, DGPIA, Mossos d'Esquadra, Fiscalia, Fiscalia de Menors, centres educatius, serveis sanitaris o altres organismes competents haurà de fer-se a través de canals adequats, amb informació objectiva, suficient i limitada a la finalitat protectora. Sempre que sigui possible, es conservarà constància de la comunicació realitzada.

18. Registre, documentació i custòdia de la informació

Tota comunicació, sospita, revelació, incidència o actuació vinculada a la protecció d'infants i adolescents haurà de quedar documentada en un registre intern específic. Aquest registre és una eina essencial de protecció, traçabilitat, diligència institucional i millora contínua.

El registre de protecció haurà d'incloure un apartat específic relatiu als terminis d'actuació: data i hora de detecció o recepció de la informació, data i hora de comunicació interna, data

i hora de valoració inicial, data i hora de qualsevol comunicació externa, mesures immediates adoptades i dates de revisió o seguiment. Aquesta informació permetrà acreditar la diligència de la Fundació i detectar eventuais demores o mancances del circuit.

El registre no tindrà per finalitat investigar els fets ni substituir les funcions dels serveis públics competents, sinó garantir que la Fundació ha actuat amb diligència, ha preservat la informació essencial, ha adoptat mesures de protecció i pot revisar posteriorment la qualitat de la seva resposta.

La informació registrada haurà de ser objectiva, precisa, respectuosa i limitada a allò necessari. S'hauran d'evitar judicis de valor, qualificacions precipitades, interpretacions no fonamentades o expressions que puguin revictimitzar la persona afectada. Quan es recullin manifestacions literals, s'hauran d'identificar com a tals i diferenciar-les clarament de la valoració professional.

La documentació relativa a situacions de protecció haurà de custodiar-se en espais segurs, amb accés restringit únicament a les persones que necessitin conèixer la informació per raó de la seva funció. La Fundació establirà criteris interns sobre conservació, accés, arxiu i eliminació de la informació, d'acord amb la normativa aplicable i amb les necessitats de protecció i traçabilitat.

Quan una situació hagi estat tancada, s'haurà de deixar constància del motiu del tancament, les mesures adoptades, les comunicacions realitzades, el seguiment efectuat i, si escau, les recomanacions de millora derivades del cas.

19. Protecció de dades, confidencialitat i ús responsable de la informació

El tractament de dades personals en situacions de protecció es limitarà a les dades adequades, pertinents i necessàries per a la finalitat protectora, l'activació dels circuits corresponents, el compliment de les obligacions legals de comunicació i la gestió interna diligent del cas. La Fundació aplicarà criteris de minimització, limitació d'accés, seguretat, traçabilitat i conservació restringida.

La confidencialitat professional no podrà invocar-se per impedir la comunicació necessària als serveis o autoritats competents quan existeixin indicis de risc o violència contra un infant o adolescent. Aquesta comunicació es farà de manera proporcionada, per canals segurs, compartint únicament la informació necessària i deixant constància de la seva realització.

L'accés als registres de protecció quedarà restringit a les persones que necessitin conèixer la informació per raó de la seva funció. Qualsevol accés, cessió o comunicació interna o externa haurà de respondre a una finalitat legítima de protecció, gestió del cas, compliment legal o defensa dels drets de les persones afectades.

20. Formació, sensibilització i cultura interna de protecció

La Fundació disposarà d'un pla anual de formació en protecció infantil i adolescent, adaptat als diferents perfils professionals i a les funcions desenvolupades per cada persona. La formació és una obligació estructural del sistema de protecció i una condició necessària perquè aquesta política pugui aplicar-se de manera efectiva.

La formació inicial haurà de garantir que totes les persones que s'incorporen a la Fundació coneixen la política de bon tracte i protecció, el codi de conducta, els canals interns de comunicació, el sistema de registre, els principis de no revictimització, els límits de la confidencialitat i les pautes bàsiques d'actuació davant revelacions, sospites o situacions de risc.

La formació contínua haurà d'incloure continguts sobre detecció d'indicadors de violència sexual infantil, resposta adequada davant revelacions, deure de comunicació i coordinació amb serveis externs, prevenció de la revictimització, codi de conducta i límits professionals, protecció de dades, ús d'imatges, comunicació digital, registre intern, traçabilitat i gestió de casos en activitats formatives o de consultoria externa.

La Fundació haurà d'adaptar la formació als diferents perfils professionals. Les persones que fan atenció terapèutica, assessorament jurídic, formació, consultoria, recepció, comunicació, administració, direcció o gestió de personal poden tenir necessitats diferents, però totes han de disposar d'una comprensió suficient de les seves obligacions de protecció.

La realització de la formació quedarà documentada mitjançant registre d'assistència, continguts impartits, data, durada, persones participants i persona o entitat formadora. Aquests registres formaran part de les evidències documentals del sistema de protecció.

La Fundació promourà una cultura interna de protecció basada en la responsabilitat compartida, la comunicació de dubtes, la revisió de pràctiques, la millora contínua i la coherència institucional. La protecció de la infància i l'adolescència no ha de ser percebuda com una obligació formal, sinó com un criteri transversal de qualitat, ètica i responsabilitat professional.

21. Seguiment, avaluació, revisió anual i millora contínua

La política de bon tracte i protecció de la infància i l'adolescència serà objecte de seguiment i revisió periòdica. La Fundació revisarà com a mínim una vegada l'any el funcionament del sistema de protecció, l'eficàcia dels circuits interns, el compliment de les obligacions

formatives, la suficiència dels registres, l'adequació de les mesures preventives i les incidències detectades.

La revisió anual haurà d'incloure el nombre i tipologia d'incidències registrades, les mesures adoptades, les formacions realitzades, els riscos detectats, les mesures preventives implantades, les mancances identificades, les propostes de millora, els responsables designats i els terminis d'execució.

La política també haurà de ser revisada quan es produeixi una incidència greu, un canvi normatiu rellevant, una modificació substancial de les activitats de la Fundació, la incorporació de nous serveis o projectes, els resultats d'una auditoria interna o externa, o recomanacions de l'Equip d'Assessorament i Suport.

L'Equip d'Assessorament i Suport elaborarà o impulsarà un informe anual de seguiment que permeti valorar el funcionament del sistema i formular recomanacions. Aquest informe no haurà d'incloure dades personals innecessàries ni informació identificativa de casos, però sí haurà de permetre detectar tendències, mancances, necessitats formatives i àmbits de millora.

La Direcció de la Fundació serà responsable de garantir que les millores acordades s'executen, que s'assignen responsables concrets i que es fa seguiment del seu compliment. La millora contínua és una part essencial del sistema de protecció i permet adaptar la política a l'evolució de l'activitat institucional, de la normativa i de les necessitats detectades.

22. Annexos operatius

Aquesta política haurà d'anar acompanyada d'un conjunt d'annexos operatius destinats a facilitar-ne l'aplicació i a generar evidències documentals de compliment. Els annexos formen part del sistema intern de protecció i hauran de ser revisats periòdicament juntament amb la política.

L'annex relatiu a l'acceptació de la política haurà de permetre acreditar que cada persona vinculada a la Fundació ha rebut, llegit i acceptat la política de bon tracte i protecció de la infància i l'adolescència. Aquesta acceptació haurà de quedar incorporada al registre intern corresponent.

L'annex relatiu al codi de conducta haurà de recollir de manera clara les normes bàsiques de relació segura, les conductes exigides i les conductes no permeses. Aquest document haurà de poder ser signat de manera independent per personal contractat, col·laboradors, voluntariat, persones en pràctiques, professionals externs i proveïdors quan correspongui.

L'annex relatiu a la comunicació interna d'incidències haurà de facilitar el registre ordenat de qualsevol sospita, revelació, situació de risc o incompliment del codi de conducta. Aquest formulari haurà d'incloure camps suficients per documentar la data, la persona que comunica, el context, la descripció objectiva, les mesures adoptades i el circuit activat.

L'annex relatiu a la fitxa de revelació haurà de permetre recollir amb especial cura les manifestacions d'un infant, adolescent o tercera persona, diferenciant les paraules literals de qualsevol valoració professional. Aquesta fitxa haurà d'ajudar a evitar preguntes suggestives, relats repetits i contaminació de la informació.

L'annex relatiu a la matriu de riscos haurà d'identificar els principals àmbits d'activitat de la Fundació, els riscos associats, les mesures preventives, les persones responsables i les evidències documentals de compliment. Aquesta matriu serà una eina essencial per a la revisió anual i per a qualsevol procés d'auditoria.

L'annex relatiu al registre de formacions haurà de permetre acreditar quines formacions s'han impartit, en quina data, amb quina durada, amb quin contingut i amb quines persones participants. Aquest registre haurà d'estar coordinat amb recursos humans i amb la persona responsable de protecció.

L'annex relatiu al circuit resum d'actuació haurà de presentar de manera clara i accessible els passos bàsics davant una sospita, revelació o situació de risc. Aquest circuit podrà utilitzar-se com a eina interna de consulta ràpida per al personal, sense substituir el contingut complet de la política.

L'annex relatiu a la revisió anual haurà de permetre deixar constància de l'avaluació del sistema, les incidències registrades, les formacions realitzades, els riscos revisats, les millores acordades i el seguiment de les mesures pendents.

Per últim, la Fundació disposarà d'un annex territorial de circuits externs que identifiqui, per a cada territori on desenvolupi activitat estable o puntual, els serveis socials, organismes de protecció de la infància, cossos policials, fiscalies, jutjats de guàrdia, serveis sanitaris i telèfons d'emergència o informació aplicables. Aquest annex serà revisat anualment i sempre que s'obri una nova delegació, projecte o activitat en un territori diferent.

La Fundació podrà incorporar altres annexos quan ho consideri necessari, especialment models de comunicació externa, guies per a persones formadores, pautes per a l'ús d'imatges, criteris per a activitats digitals, declaracions responsables per a proveïdors o documents específics per a projectes concrets.

Disposició final

Aquesta política de bon tracte i protecció de la infància i l'adolescència expressa el compromís institucional de la Fundació Vicki Bernadet amb la prevenció de les violències contra infants i adolescents, la promoció del bon tracte, la diligència deguda, la responsabilitat compartida i la millora contínua. La seva eficàcia dependrà de la seva aplicació real, del coneixement per part de totes les persones vinculades a la Fundació, de la qualitat dels registres, de la formació permanent i de la voluntat institucional de revisar i millorar les pràctiques quan sigui necessari.

La Fundació assumeix que la protecció de la infància i l'adolescència no és només una obligació normativa, sinó una responsabilitat ètica i professional coherent amb la seva missió fundacional i amb la seva trajectòria com a entitat especialitzada en l'abordatge de l'abús sexual infantil i les violències sexuals contra la infància i l'adolescència.